

PERIÓDICH VERMELL

:: SALUT PÚBLICA :: INTERESSOS POPULARS :: ARTS Y LLETRAS ::

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. . . . . Una pesseta
 Cada número. . . . . 2 quartos
 Surt d'illum ab tota regularitat á lo menos una vegada
 cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 6 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 6
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat á domicili. . . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. . . . . 16 id. id.
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanar
 las circunstancias

RECURSOS DE LA HISTORIA

—*—

APUNTAIONETAS

Ara, que apareix haberse fet moda lo desocupo en iglesias y rectorias de tot l'or y plata que semblants llochs decoran, me sembla no va á esser molt inoportú lo dedicar una apuntacioneta històrica relativa al assumpto.

Vaig á referirme al any 558, época en que regia la Iglesia lo criminal assessino del papa Vigili, lo *santissim* Pelagi I.

Veus' aquí que lo infalibilíssim personatge, odiat com era á mort per tot lo poble y clero, arribá á trobarse en l'apuro d'haber d'apelar á la hipocresia de generositat pera ferse poch ó molt simpátich per alguna causa.

Los robos en las humildíssimas casas de Deu eran, allavoras com ara, molt freqüents é incloian importancia perque, está clar, las iglesias católicas sempre han sigut lo símbol de la pobresa del corral de Betlem.

Y'l cas més particular consisteix en que sempre resultavan esser los mateixos sacerdots los autors de tan católicas *irregularitats*.

Y lo mes... descomunal, era també 'l que los bisbes aixís com lo papa, tenian sempre perfecte coneixement dels tals robos y 'ls tals lladres... y fins dels llochs ahont anavan á parar los tals objectes sense que á ningú se li remogués la conciencia.

En definitiva, tornant al assumpto interromput, resultá que 'l tal Pelagi, pera

sortir garbós ab lo ménos possible perjudici propi de sa proposta generositat, no feu altra cosa que agafar tots aquells sagrats trastets robats, quin valor era inmens, y distribuirlos entre aquellas de las casas de Deu que millor li aparegué.

Convé també fer present que en lo precís periodo referit en lo quin los robos d'iglesias estavan á tal *altura*, se feya notar per part dels frares un tant desmesurat interés en sobornar als richs sustrayantlos los dots destinats pera 'ls respectius fills, que fins se vegeren los governs en la necessitat de pendrer midas serias al objecte de coartar semblants abusos.

Ara, deixo als aficionats al càlcul per deduccions històriques, l'estudi de la relació que poden tenir los actuals robos sacrílechs ab lo actual moviment clerical en procurarse la adquisició de regalos y caritats per tant variats medis; tot aixó atesa la íntima relació que guarda en totas las demés cosas la Iglesia d'aquell temps ab la d'avuy.

Sant Silveri, papa mártir.

Veus' aquí l' historia del martiri d'aquest *sant*.

Dominava una secta á la qu'era adiete acérrima l'emperadora romana Teodora Augusta y aquesta secta era combatuda enérgicament per lo papa Silveri, lo qual havia deposit de sas seus á alguns bisbes adeptes á las creensas de la dita Teodora.

Desitjosa aquesta de venjansa, feu fer al llavoras diaco Vigili certas promesas pera 'l cas d'esser ascendit á papa.

Ditas promesas las asseverá Vigili á la

protectora ab son jurament y succehí com succehí, que Silveri fou calumniat y, al seguit, deposit y desterrat; mentres que per obra d'encantament lo jove protegit d'Augusta quedava cobert baix lo tálam pontifici y aclofat en la vuida poltrona disposta sempre á rebre en sos brassos als fills més ambiciosos que la humana rassa produeix.

Com Silveri havia sigut deposit per mera intriga y no per causas justificadas que poguessen probarse, se li anticipá, al destituirlo, la promesa de que, si de las diligencias que 's practicarian resultava innocent, ademés d'esser restituit en son elevadíssim puesto, recobriria ab ventajitas tots los honors y autoritat que disfrutés avants del desterro.

Y en aixó s'alimentava la perenne febre del intrús successor.

Pera lliurarse, donchs, de tals apuros y poguer dormir tranquil ¿cóm arreglarho?

Molt senzilla la idea: cambiar de punt al desterrat enviantlo á un terreno pitjor ahont lo dolent del clima y la falta total d'aliments, poguessen acabar ab sa vida com mes aviat millor.

Mes, habentse fet aixís, y com resultés que, á pesar de tot, no moria ab la pressa desitjada ¿qué dirian que ideá lo infalible y santíssim pontífice Vigili?

¡Ah! de segur, lectors amichs, que si fossen católichs ja hi haurian caygut...

Donchs ideá lo fer escanyar al infelís Silveri.

Y van escanyarlo.

Digueume ara si no 's mereixia aquest home la corona del martiri.

Tant exemplar era la vida qu' observava 'l clero en lo sigle vi, que arrivá á ferse precisa de tot punt la reunió d' un concili que posés una mica á ratlla á n' aquells *ardents* fills de sos pares.

Dit concili, que tingué lloch á Toledo, contenía un capítol per lo quin se privaba, aixís als bisbes com als demés clergues, *de viurer públicament ab sas donas y matar als noys naixents d' unions ilegítimas*, lo qual debia, per lo vist, succehir molt sovint en aquells temps del *esplendor* clerical.

En quant al present, cert es que subsisteix com á lley lo segon d' aquestos dos extrems, si bé ab la diferencia d' esser lo bras laich lo quin se n' ha hagut d' encarregar; pero no passa aixís ab lo primer, puig que cada capellá té la absoluta llibertat de viurer públicament ab sa major-dona, á la que, ademés, pot repudiar lo dia que li donga la gana.

Coneguda com tenim la historia de crims de Pio IX, al quin se anava á beatificar, per cert que no hi ha motius pera que se 'ns fassan estranyas novas noticias de crueltats de cap de sos múltiples antecessors. Aixís, donchs, no sorprendrán als lectors de LA TRAMONTANA las qu' aném á donar del papa Esteve III.

Fou consagrat l' any 768. Inaugurá son *sagrat* càrrech fent traure los ulls y tallar la llengua á un bisbe per lo sol delictu d' haber estat amich del antecedent papa, deixantlo després morir de fam en un calabosso.

Maná arrancar los ulls á un altre bisbe, fentlo morir també en una presó.

Maná lligar á un caball y arrossegar per los carrers de Roma al antipapa Constantí, son competidor á la seu pontificia; li feu traure després los ulls, y veient que al següent dia, habentlo deixat abandonat ab aquells cruels dolors, encara respirava, lo feu trasportar á un monastir.

Allá permanesqué faltat de tot ausili fins que lo feu traure pera presentarlo á un concili ahont, després de dedicarli las més odiosas difamacions li feu arrancar la llengua devant de tots los bisbes reunits.

Conduhit de nou als calabossos, morí al cap de poch dias.

A un sacerdot, després d' aplicarli un cruel y vergonyós càstich li feu arrancar los ulls y tallar la llengua sometentlo després á un torment consistent en anarlo punxant ab ferros ruents, lo qual martiri feu continuar fins bon rato després de morta la víctima.

Dos ignocents foren acusats, per una malavolensa, de conspirar contra son pontificat.

Al un li arrencá 'ls ulls, de quals resultas morí als tres dias; l' altre lo feu escanyar. Als poch dias sapigué Esteve la innocencia de sas duas víctimas.

Després d' aquestos, molts mes foren los crims que cometé la citada *criminal santetat*; mes creyent haber allargat tant repugnant relació lo suficient pera que puga esser coneguda la mena de tant sants varons, la sospén gustós per avuy vostre afectíssim

ELÉCTRICH

LA CONFESSIO D' UN GITANO

CUENTO

—Fill meu, digas, res no temis, repassa be 'ls manaments:—

aixís deya á n' un gitano aixerit pare confés.

—Francament, no goso á dirho.

—Digas sense compliments, que per mi, com si ho diguessis á la mes sorda paret.

—Donchs pare, vaiz apartarme d' aquell manament seté...

—¡Vetaquí: 'l fer correr l' unglá vos distingeix fa molt temps!

¡Vaja fill! ¿Cóm vas fe 'l robo?

—Eram jo y un company meu que feya temps que teniam moltas ganas de fe un tech.

Pero, pare, sense *claus*,

vosté sab que no 's fa res,

y estantne molt encalmat

alló d' esquilar gossats...

¿Cóm se fá? ¿Cóm se remena?

¡Res! recorre á ne 'l talent;

som vigília de Nadal,

nada, donchs... pensat y fet.

Hi han pagesas á la Rambla

ab galls-d' indis, conills... bé,

donchs tú, noy, fas com qui compra

y al está arregliats de preu,

passo jo y clavo una morma

á n' aquella que á tu 't vent,

que al sentirse la *castanya*,

natural, me persegueix,

y tu ab alló que comprabas,

t' en vas com si no fos res

y demá ab las nostras donas,

ja que es Nadal, se fa 'l tech.

Vam posar la cosa en práctica

junts ab aquell company meu,

y per gran fortuna nostre

robárem tres conillets.

Aquest robo á mi 'm desvetlla,

y pare, no se 'l que fer,

y vinch perque m' aconselli

ja que vosté tant hi entent.

—¡Fill meu, nada, no t' espantis!

que tot aixó arreglarém.

Ja que tu vas fe aquest robo,

bastant descarat per cert,

lo que jo á tu t' aconsello,

com á ministre de Deu,

es qu' arrepentit del tot

y sens perdre gayre temps

fassis un bon sacrifici

de 'ls avans dits conillets.

—Pare, escoltim una mica,

los conills robats son tres

que 's hem de pagá á meytat

entre jo y 'l meu parent;

y qu' un y mitj sols me 'n toca

crech qu' ho comprendrá molt bé.

Per lo tant pare de l' ánima,

perdonat quedaré veig

si ab un conill de 'ls mes grossos

faig un sacrifici á Deu.

—Justa fill, mes tu no ignoras

que sent jo un ministre d' ell

está be que á mi l' entreguis

y per tu jo l' hi faré.

—Está bé, sobre l' altar

major, ja, pare confés,

l' hi posat avans de vindre.

—¿No m' enganyas?

—¡No per cert!

—¡Oh fill meu! absolt ja quedas

y escolta lo que t' diré:

no hi fa res que robis molt

si t' ve l' arrepentiment.

Lo gitano ab alegría

sortí d' allí llaugetet.

Lo company ja l' esperava

á la porta bó y ribent.

Lo capellá desseguida

se 'n va anar sens perdre temps,

á recollí aquell conill

com qui diu baixat del cel.

Y veient ab desconsol

que de palla estaba plé,

ab los ulls fixats en l' ayre

va dir fent lo desentés:

—¡Senyó 'l que t' han fet avuy

ja pots pensar si 'm sab greu!

¡Oh, senyor, qu' estás de pega,

t' han donat un bon miquel!

Artur GUASCH

La huelga de Sabadell continúa del mateix modo, si bé pot dirse que tendeix á pendre un camí mes favorable al obrer, puig sabém que 'l congrés comarcal catalá de treballadors, que ha tingut lloch á Reus, s' ha ocupat de la citada huelga y ha acordat donarhi tot son apoyo moral y material.

Ademés se sab que 'ls petits industrials se van donant compte de la amagada d' ou que 'ls han fet los llops grossos de la industria, y no esperan mes que un moment oportú pera trencar lo pacte que ara venhen feren en mal hora de coaligarse contra 'ls obrers.

Si tinguésem de ficarnos en un paper que ab lo títol de *A nuestros conciudadanos* han donat á la publicitat los gremis industrials, falta no mes que un gruix de pesseta pera que á Sabadell hi arribi 'l judici final sino tornan á treballar los obrers ablas mateixas condicions de avans, que segons lo paper aludit feyan la *felicitat* de tot-hom. ¡Com que cap dels firmants deuria treballar las onze horas ni molt ménos, ja ho crech que *per ells* alló era la felicitat!

Pero com que 'ls obrers ja s' han fet càrrech de que de lo que 's tracta es *de adormirlos*, s' escoltan com qui sent ploure los cants de la sirena burgesa, y sas llágrimas de cocodrill no li fan mes efecte que si una criatura demanés la lluna.

¡Avant y fora! es son lema, y ab ell arribarán al logro de sos desitjos á despit d' esplotadors, hipócritas, y demés gent de la conciencia ab aixamplas.

***

Los pares de la patria estant ofegantse per Madrit de calor, segons diuhen los periódichs ministerials, y tenen la *abnegació* de continuar discutint los pressuposts.

Aixó ray; que ho deixin corre; á mí 'm te sense cuydado que hi hagen ó no fets los pressuposts.

Per altre part, tots los que treballém, per calor que sentim, continuém fentho sens darnos cap tono de abnegació.

Y aixó que la feyna deurá ser, per lleugera que resulti, molt mes pesada que la dels pares de la patria.

***

Se 'ns ha presentat una comissió de la societat obrera que sosté una huelga en la fàbrica Olivella de aquesta ciutat, pregantnos fessem constar que 'l paro ha sigut provocat per lo següent:

«Fa molt temps que las treballadoras de dita fàbrica venian queixantse de que 'ls dissaptes, en lloch de pagarlos la setmanada á dos quarts de cinch, com es natural

y 's fa en tots los establiments fabrils, per obra y gracia del senyor fabricant no se 'ls hi donava la setmanada fins á dos quarts de set, las set ó dos cuarts de vuyt.

Ademés, y aixó es lo mes grave, per qualsevol tontería se retardava 'l pago de pessas acabadas y per lo comú tiravan á xexanta dos ó xexanta tres metros pessas que no mes debian tenirne quaranta set y per tal se las pagava, puig no s' anyadia un céntim pe 'ls quinze ó setze metros que hi havia de mes.

Aixó motivá la huelga de treballadoras que avuy encara se sosté ab gran energía per part del obrers.»

Fins aquí la comissió. Nosaltres ara sols debém anyadir que aixó de allargar las pessas indogudament, ja no es esplotar; aixó es fer una cosa que 'l códich ho pena y envia sos autors á presiri.

** **

¡¡ Lo cólera, lo cólera!!

Veus' aquí una de las paraulas que comensa á ferse corre ab una insistencia y una por al mateix temps que no estranyaríam que ja algú se sentís ab mals de ventre del susto.

La veritat siga dita, encara no n' hi ha per tant, si bé tampoch podém cantar victoria.

Lo terrible hoste, partidari de las rampas, se passeja fent de las sevas per tot lo canal de Suez, y com nosaltres tenim moltas comunicacions ab aquell punt á consecuencia de nostras possessions del Assia, vetaquí l' alarma, que no pot pas dirse que siga infundada.

No cal dir si 'ns alegraríam de no tenir de veurens las caras ab aquell mal.

Casi preferiria que tornés á governar en Cánovas... vintiquatre horas.

** **

Se diu que á consecüencia de las calors los carlins se remouhen.

¡Lo llas! ¡lo llas! Ara podria aprofitarse 'l gran invent del senyor Rius y Taulet.

** **

Pregunta un periódich:

—«¿Pot saberse lo que pot tocar sens perill un periodista?

—Sí, senyor; la guitarra.»

Donchs fins en aixó pot haberhi sos *distingos*.

Si en la guitarra hi toca la marxa real ó la Pitita, porser puga ferho impunement.

Ara, si s' embolica en Marsellesas, Garibaldis y altres del mateix color, ja está fresch.

Ni la guitarra podrá tocar per temor á la lley de imprenta.

Aquesta no mes deixa tocar lo dos.

** **

Per la frontera francesa se diu que 'ls carlins se agitan.

Ho comprénch. Després de tants robos de iglesias ja hi deu haber diners per pólvora.

*

Una cosa, no obstant, me consola, y es la guerra que 's fan ab los mestissos.

Mentres ells ab ells se mosseguin podém estar tranquils nosaltres.

** **

Diuhén de Madrit que 'l ministre d' Hisenda y 'l senyor Abascal, l' ex-arcalde, han tingut un xoque d' alló mes fort.

Caratsus, ara donchs estableixo los següents símils:

—¿En qué se semblan lo ministre d' Hisenda y l' ex-arcalde de Madrit ab lo carril de Sarriá?

—En que xocan.

—¿Y en qué se semblan las consecüencias dels tals xoques?

—En que 'l susto sempre es pe'l públich.

** **

Se diu que es molt difícil la sortida del ministeri del senyor Romero Giron, porque un dia va tenir la oportunitat de saber agafarse per bon puesto.

¡Diantre! ¿Per ahont se agafaría?

Mitxa dotzena de botellas de Xampany al que ho endevini de un modo que siga publicable.

** **

Copio de una correspondencia de Paris:

«La causa seguida contra el marqués de Rays, por su empresa de colonizacion de Port-Breton, se ha visto ayer ante el tribunal de Policía correccional.

Entre las acusaciones del fiscal hay una que denuncia la muerte de 300 emigrantes en la travesía y á bordo del vapor *India*, y otra, la venta por acciones de 700,000 hectáreas de la colonia, cuando los terrenos de toda la isla no comprenden más que 7,000 hectáreas de extension.»

Se veu que aquest piadós timador tenia una barra á tota proba en materia de fer veure la padrina al que 's confiava á sas católicas y apostólicas intencions.

Un grillet me sembra que li estaria molt bé en aquesta vida á cambi dels infelissos que ha fet anar á *gostar* de l' altra.

** **

Pe 'ls aficionats á comparacions escribim los següents datos:

Lo gobernador de Valencia posa una multa de 600 pasetas á un subjecte que ha tallat y s' ha emportat 400 pins dels boscos del Estat. Es á dir, que pe 'l tallador, aixó ha vingut á ser com si hagués comprat los pins á 6 rals cada un, que no resultan pas cars.

En cambi l' Audiencia de Valladolid, per robo de DOS CUARTOS, condena á un jove á dos anys y quatre mesos de presiri.

Y aném cantant las excelencias de la justicia igual per tothom.

** **

Llegeixo:

«El lunes debió verse en el Consejo Supremo de Guerra y Marina una causa notable por más de una circunstancia. Se trata de exigir la responsabilidad al Consejo de Guerra y al auditor que sentenciaron á pena capital, que fué ejecutada, á un rico comerciante de Puerto-Príncipe, por

sospechas de que tenia tratos con los insurrectos, y segun luego pareció no debia haber pruebas bastantes para tan extremado rigor, ó se procedió con gran ligereza, cuando el Consejo Supremo ha mandado formar causa á los que tomaron parte en la sentencia.»

De modo, que la seguretats dels espanyols ja arriba fins al punt de que á un lo fusellin y luego resulti que no tenia culpa.

¡Ja 't dich jo que estém de sort!

*****

LO FOSSAR DE M' AYMIA

Broteuhi violetas.

A dalt d' una serra
y en mitj d' uns escolls
de pedras y brollas
y esbars y escardots,
hi ha una gran llosa
que tapa un fons clot,
coberta de molsa
de bolvas y pols.
¡Aqueixa llosa,
(funest recort)
cubreix l' hermosa
de lo meu cor.

Al cap de la pedra,
plantada entre hervey
se hi veu negra y vella
de fusta una creu
'hont paran fresosas
llesant vius xiulets
fatidicas olivas
vetllant lo cos seu.
Trista adolada
de ver condol
per m' estimada.
¡Tothom te doll!

Quan ve l' alborada
y 'l sol ab sos raigs,
las olivas fugen
é hi paran pardals,
qu' esclatan joyosos
alegres cantars
y sol jamay deixan
son pobre fossar.
Cántali, au, bella
cansó d' amor
á la donzella
cor de mon cor.

Senzillas violetas
hi brotan á grops
qu' omplenan d' aroma
l' ayret de l' entorn,
puig deuen comprendre
que dintre aquell clot
jeu muda y gelada
l' aurora d' amor.
Brótahi violeta
per tots cantons
que ma nimeta
somriu al fons.

Quan cauhen las fullas,
quan ve la tardor,
jo ab llágrimas rego
la terra del volt,
y així, á la brotada
de fullas y flors
de hermosas violetas
n' hi faig gran adorn.
Erats modesta
com eixa flor
ab dol y en festa,
cor de mon cor!

Y quan se n' acabi
lo fruyt d' enjendrar
y hermosas violetas
ja no hi brotin pas.
Jo encara conservo
la que 'm vas donar
al hort de ta casa
un dia de Mars...
Per adorarte,
may d' eixa flor
ha de mancarte
cor de mon cor!

J. GUINART

Ja diu lo ditxo que quan Deu tanca una porta sempre n'obra un'altra.

Aixís mateix nos ha passat als barcelonins en *car-catoliqueria*.

Lo bisbe *suplent* dona la bola á *La Vespa*, y encara no fa 'ls últims badalls tan relligiós colega, com n'apareix un altre no-ménos piadós y reverent, contantnos cada miracle capás de convertir al home més empedernit.

De aquesta manera crech que te de agafarse la propaganda catòlica: ab la *miraclografia*. Aquesta *ciencia* que avuy deixa tan *convensut* á tothom, está destinada á produhir grans fruyts per la gracia del Esperit Sant.

Lo nou periódich porta per títol *Bandera catòlica*, y es ortodoxo *pur sang*.

Li desitjem molts anys de vida y molta aygua beneyta al seráfich colega, á fi de que pugua rentarse miraculosament lo cervell de tants heretjes com avuy se la campan per aquest mon de Deu.

** **

No sé si vostés estarán enterats de que tenia de venir á Barcelona lo que fou bisbe de Santander, aquell mateix que va escumunicar la prempsa lliberal de aquella població.

Vetaquí donchs, que quan ja LA TRAMONTANA feya salivera pensant que ab un bisbe de tals condicions fora fácil alcansar alguna excomunicassoneta y 'l que 's fés propaganda per las iglesias á favor del nostre periódich, se reben ara unas altras noticias dihent que s'ha cambiat de opinió y que no 'ns envian lo tal pastor pe 'l remat de Cristo.

Francament, ho sento.

Si 'ls ensotanats, ó més ben dit, los mitrats no 's cuydan de fer un xich de propaganda per la prempsa lliberal, excomunicantla, y tirantla trona avall, estém perduts.

Entre cólera y fusionistas á ningú quedarà un quarto, y no 's vendrán periódichs.

Per l'amor de Deu, envihin un bisbe ben intolerant que fassi 'l favor d'excomunicar á tort y á dret, y si LA TRAMONTANA te la sort, como es poblable, de ser la primera, promet regalar á son excomunicador una mitra de pasta de garrofas, ab incrustacions de aulfals y adornos de blat de moro, primorosament colocada en un morralet de llana en forma d'estuig.

A veure d'entre 'ls periódichs lliberals qui promet més d'una excomunió.

** **

Un reverent francés, mestre d'una escola, está processat per atropellos á sis noys, y per haber abusat de la ignocencia de altres deu.

Pero senyor, aquestas reverendas cafre-rías, ¡quán se acabarán?

Aviat donarán més feyna als tribunals los ensotanats, que un exércit de Panxamples.

** **

Copiém de *El Cencerro*:

«Los hermanitos Miguel Sanchez y Francisco Mateos Gago, ambos de oficio presbíteros se han liado en tan sotanesca polémica, que tiemblo por las beatas que se hallen en estado interesante. Hermanitos: cuando se acaben las razones, manos á los trabucos, y firme: que á nosotros no nos duele.

En contienas sacristanas es un sistema muy cuco, á falta de otras razones meter mano á los trabucos.»

«Dice un periódico bilbaino que un carpintero de Gallarta salió como de costumbre á trabajar, y que, por curiosidad volvió á su casa de improviso. Algo *extraño* encontraría al lado de su bonita esposa, cuando al poco rato los faroles conducian preso á un *venerable* sugeto. ¡Venerable! Pues no cantes más Filomena... sacristan tenemos; y si no, ya lo verán ustedes.

Venerable y es goloso... ya te veo de llegar, ¿quién me apuesta un solideo á que hay aquí un sacristan?»

«Una iglesia, la de Hoyo de Pinares, se ha incendiado no salvándose del siniestro ni los santos ni las alhajas. ¿Quién sabe si el incendio habrá evitado una limpiaura? Por lo demás, siendo las imágenes, sagradas, no me explico se quemem lo mismo que cualquier simple tarugo de madera.

Se quemaron las efigies, las alhajas se perdieron, y el sacristan no parece... aquí debe haber misterio.»

«¿Pensaban ustedes que eran bromas de fray Liberto? Pues sepan que un reverendo llamado el padre Leocadio ha sido sentenciado á trabajos forzados por *violador* y *asesino*. ¿Eh? ¿Decian ustedes algo?»

«Segun asegura *La Nueva Alianza*, son muchas las sacristías en que celebran conciliábulo nocturnos los hermanitos alcoraqueños. ¡Venga de ahí, sacristanes! ¡Carape! ¡Pues poquita gana que tiene Fray Liberto de encontrarse tras de una mata con el trabuco en una mano y el Santo Cristo en la otra! ¡Venga de ahí!»

*

També del mateix trempat periódich copiém la següent oració:

«Padre nuestro tupecino, que estás en el comedero, santificado sea tu tupé, véngate ahora que puedes, y hágase tu voluntad que el resultado ya lo veremos luego. El fiscal nuestro de cada dia, dánosle hoy y enchirona nuestros escritores, que nosotros cuando podamos empatillaremos á nuestros delatores. Amen.»

*****

EPIGRAMAS

Parlant d'un noy molt mandrós fill seu, lo senyor Ricart exclamava ab tó enfadós:
—¡Aixo sí qu' es vergonyós!
¡Sempre se m' aixeca tart!!

Tocant lo pianista Aleix certa part á la Leonor va dirli ella ab mal humor:
—¡Sempre 'm tocas lo mateix!

Esperant si li venia un recado la Maria va trobarla 'l seu promés y no habentli vingut res va dirli ell:—Maria... ¡bó!
¿que no t' ha vingut alló?

Un professor d' un col-legi de noyas molt afamat m' explicava un xich cremat:
—¡A una senyoreta... vegi, res del que ensenyo li ha entrat!

Lo principal d' una Agencia de molta correspondencia, tant si 's creu com si no 's creu, diu qu' admet per tot arreu.

Al senyor Quim l' altre dia després d' una malaltia que va salvarse per sort, ab molt interés la tia l' hi digué:—M' alegraria, senyor Quim, qu' anés ben fort.

PEPET DEL CARRIL

XARADA

Las vocals tenen la *prima* y *segona* es consonant; la solfa fa la *tercera* y mon cor lo te *total*.

LL. MILLÀ

** **

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1 2 3 4 5.—Nom de dona.
1 2 4 5.—Los forners ne gastan.
1 2 3.—Nom d' home.
1 2.—Nom d' home.

J. ARCILÓ

SOLUCIONS

Á LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADA:—Vi-la-se-ca.

GEROGLÍFICH:—Com mes negra es la nit menos s' hi veu.

Tipografia LA ACADEMIA, Ronda de la Universidad, 6. Barcelona

BIBLIOTECA DEL PROLETARI

(Á PREU DE COST)

ESTUDIOS FILOSÓFICO-SOCIALES

(2.º volum)

Conté las materias següents

Estudios filosófico-sociales sobre la familia.
—*Apuntes de Estadística universal.*—
¿Qué es Anarquía?—*La cuestion política.*

Se publica aquesta Biblioteca en elegants tomes de mes de 200 planas al preu de 30 céntims de pesseta l'exemplar, y á ral prenentne de 50 per amunt.

Se venen y 's cuida de son envió en aquesta Administració.